

WYROK Z DNIA 7 KWIETNIA 2006 R.

III KK 97/06

Zgodnie z treścią art. 39 § 2 k.w. nadzwyczajne złagodzenie kary, przewidzianej za wykroczenie, polega na wymierzeniu jej poniżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia, albo kary łagodniejszego rodzaju. Kara ograniczenia wolności jest karą surowszą od kary grzywny, a karą łagodniejszą jest kara nagany art. 18 k.w.

Przewodniczący: sędzia SN M. Sokołowski (sprawozdawca).

Sędziowie SN: A. Siuchniński, J. Skwierawski.

Sąd Najwyższy w sprawie Piotra K., skazanego za wykroczenie określone w art. 88 k.w., po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 7 kwietnia 2006 r., kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanego od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w Z. z dnia 3 czerwca 2005 r.,

u c h y l i ł zaskarżony wyrok i p r z e k a z a ł sprawę Sądowi Rejonowemu w Z. do ponownego rozpoznania.

U Z A S A D N I E N I E

Sąd Rejonowy w Z. wyrokiem nakazowym z dnia 3 czerwca 2005 r., uznał Piotra K. za winnego tego, że w dniu 17 kwietnia 2005 r. w Ż., będąc w stanie nietrzeźwości, prowadził po drodze publicznej rower bez wymaga-

nego przepisami oświecenia – to jest wykroczenia określonego w art. 88 k.w. i za to na podstawie tego przepisu, przy zastosowaniu art. 39 § 1 i § 2 k.w. w zw. z art. 20 § 1 i § 2 k.w. wymierzył mu karę miesiąca ograniczenia wolności w postaci obowiązku wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cel społeczny w wymiarze 30 godzin miesięcznie.

Wyrok ten nie został zaskarżony przez strony i uprawomocnił się w dniu 23 czerwca 2005 r.

Prokurator Generalny zaskarżył powyższy wyrok kasacją wniesioną na korzyść Piotra K. zarzucając rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa materialnego, a to art. 39 § 2 k.w., polegające na nadzwyczajnym złagodzeniu kary grzywny przewidzianej w sankcji przepisu art. 88 k.w., przez wymierzenie obwinionemu kary ograniczenia wolności. W konkluzji Prokurator Generalny wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Z. do ponownego rozpoznania.

Rozstrzygając sprawę Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest zasadna w stopniu oczywistym, co uzasadnia rozpoznanie jej w trybie przewidzianym w art. 535 § 3 k.p.k.

Trafnie w uzasadnieniu kasacji wywiedziono, że wykroczenie określone w art. 88 k.w. zagrożone jest karą grzywny. Zgodnie z treścią art. 39 § 2 k.w. nadzwyczajne złagodzenie kary, przewidzianej za wykroczenie, polega na wymierzeniu jej poniżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia, albo kary łagodniejszego rodzaju. Stosownie do art. 18 k.w. kara ograniczenia wolności jest karą surowszą od kary grzywny, a karą łagodniejszą jest jedynie kara nagany.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.